

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۱۲/۰۲

حمید انوری

دیده درائی و چشم سفیدی هم حد و حدودی دارد

حکمتیار، معذرت خواهی به دلیل اتهامات جنایت جنگی را آشکارا رد کرد

در حالی که "معذرت خواهی" هیچ درد از هزاران درد و داغی که گلبدین و افراد تروریست او بر مردم شریف افغانستان تحمیل کردند را دوا نمی کند، باید گفت که "معذرت خواهی" از مردم، واقعاً یک شهادت می خواهد که گلبدین و امثال او فاقد هر گونه شهادت اند و از شهادت چنان فاصله دارند که زمین از ثریا.

گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان معذرت خواهی به دلیل اتهامات جنایات جنگی را به گونه آشکارا رد کرده است.

سه شنبه ۲۵ عقرب ۱۳۹۵

در پیام صوتی که گفته می شود منصوب به آقای حکمتیار است گفته شده است "آنهايي که مرتکب جرم شده و با توسط محکمه با صلاحیت مجرم شناخته شده اند باید معذرت بخواهند، نه آنهايکه که جنگ بر سرشان تحمیل شده بود، کسانی که در برابر اشغالگران مقاومت کردند، از کشور دفاع کردند".

یعنی اینکه گلبدین با دیده درائی ذاتی که دارد، تمام جنایاتی را که در پاکستان و افغانستان مرتکب گردیده و صدها افغان آزاده و شخصیت های دلسوز افغانستان را نامردانه ترور کرده و سر به نیست ساخته است و زندان هایی که در پاکستان داشت و جهت زندانی ساختن مخالفین خود و شکنجه و کشتار آنان بصورت گسترده مورد استفاده قرار میداد، در داخل افغانستان نیز بجای مبارزه با اشغالگران روسی و نوکران قلاده به گردن شان، مشغول کشتار مجاهدین و قوندانان جهادی دیگر تنظیم ها بود و با خادستان بی همه چیز در همکاری تنگاتنگ قرار داشت، بعد از سرنگونی رژیم کودتائی نجیب، خاک کابل را با راکت های کور به توبره کرده و از کشته های مردم بی گناه و بی دفاع کابل پشته ها ساخت و کابل زیبا را به یک ویرانه غم انگیز مبدل ساخت و خون های پاک بیش از ۶۵۰۰۰ هموطنان ما را بر زمین ریخت و...

اینها همه که گوشه از جنایات بی حساب گلبدین و حزب او اند، مگر از نگاه گلبدین "جرم" محسوب نمی شود. به این میگویند دیده درائی و چشم سفیدی!

او اما خوب میداند که در سرزمین بی در و دروازه افغانستان کنونی، هیچ محکمه با صلاحیتی نه تنها وجود ندارد، بلکه محاکمات کنونی در خدمت جنگ سالاران اند و چنان است که با یک جرئت کاذب داد از محکمه میزند، غافل از آنکه محکمه عدل الهی و محکمه صحرائی مردمی در انتظار اوست.

این دیده در میگوید که جنگ بر او تحمیل شده بود، یعنی اینکه یک لا و لشکر با توپ و تفنگ بر او چنان فشار آورده بودند که هیچ راهی برایش وجود نداشت، مگر آنکه پایتخت مملکت را از بیخ و بن ویران کرده و بیش از ۶۵۰۰۰ هموطنان ما را چنان کشتار کند که تاریخ نظیر آنرا به یاد نداشته باشد. چشم سفیدی و دیده درائی شاخ و دم ندارد.

این گفته های آقای حکمتیار در حالی بیان می شود که او چندی پیش موافقت نامه صلح را با حکومت افغانستان امضا کرد.

"موافقت نامه صلح" که حقارت برای حکومت و نا امیدی مردم از حکومت و پامالی تمام و کامل عدالت، هیچ دست آوردی نخواهد داشت.

گفته شده که این پیام صوتی در پاسخ به سوال های خبرگزاری فرانسه فرستاده شده است که از طریق پسرش حبیب الرحمان به او ارسال شده بود.

گفته می شود این گویا حبیب الرحمن که در حقیقت پسر بردار گلبدین است، همین اکنون از خیرات سر اشرف غنی یکی از ریاست های امنیت ملی در کابل را تصاحب کرده است و با کاروانی از وسایل نقلیه زرهی در داخل کابل در رفت و آمد است و متواتر به کاکای خود گزارشات استخباراتی مورد ضرورت را وسیله شده است.

قابل یاد آوری است که محمد کریم امین، مذاکره کننده ارشد حزب اسلامی هفته گذشته این کلیپ را به خبرگزاری فرانسه سپرده است.

این امین کریم، یا کریم امین هم درست مانند گلبدین و حبیب الرحمن و چند رسوای دیگر، خدای داناست که ذره ای از شرم و حیا و وجدان و شرافت و انسانیت در وجود بی آرم شان نیست که نیست.

توافقنامه صلح میان حکومت افغانستان و حزب اسلامی که در ماه سپتامبر امضا شد، نخستین توافقنامه صلح بعد از شروع شورشگری طالبان در سال ۲۰۰۱ میلادی است.

"توافق نامه صلح" متذکره با آخرین بقایای یک سازمان تروریستی که در حالت نزع کامل قرار داشت و حتی وزارت دفاع حکومت موجوده نیز طی اعلامیه ادعا کرد که در دوسال گذشته حزب اسلامی گلبدین هیچ جبهه جنگی در هیچ نقطه کشور نداشته است، در حقیقت "توافق نامه صلح" با یک حزب به خاک سپرده شده است و بس که داغ ننگ آن تا ابد به جبین حکومت شتر گاو پلنگ کنونی باقی می ماند.

این توافقنامه زمینه برگشت گلبدین حکمتیار به صحنه سیاسی را بعد از حدود دو دهه زندگی مخفی فراهم می کند.

امید است چنین زمینه ای هرگز و هرگز مهیا نگردد و قصاب کابل در همان مخفی گاه خود راهی جهنم گردد. گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان ضمن امضای توافقنامه صلح میان حکومت وحدت ملی و این حزب ابراز امیدواری کرده بود که پس از این جنگ در کشور پایان یابد و مردم افغانستان بیش از این قربانی ندهند.

در حقیقت او خواسته است با دیده درائی و چشم سفیدی و در غیرحاضر بودن وجدان بگوید که ما بسیار و بی حد و اندازه کشتار کرده ایم و خون خلق خدا را بی دریغ ریخته ایم، اگر شرایط ما را قبول فرمائید، ما دست از کشتار بر میداریم.

این توافقنامه به حکمتیار که متهم به کشتار هزاران نفر در جنگ های کابل در میان سال های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۶ است، در رابطه به جرایم گذشته اش مصونیت قانونی می بخشد که انتقاد نهادهای حقوق بشری را برانگیخته است.

اما حکمتیار این اتهام ها را رد می کند.

هیچ قاتلی به قتل اعتراف نمی کند و هیچ مجرمی جرم خود را نمی پذیرد و این وظیفه محکمه و قوه قضائیه است که با ارائه اسناد و شواهد قابل قبول این وظیفه سترگ را با صداقت انجام دهد، اما در کشور ما با هزاران درد و دریغ که چنین مرجع وجود خارجی ندارد و درست همین مسأله است که جنایتکارانی چنین گلبدین را جرئت کاذب میدهد که با تمام عبا و قبا و کرتی و کلاه در چشم مردم درآمده و تمام جنایات خونبار و وحشتناک خود و حزب منافور خود را انکار نموده و پرده پوشی نماید، غافل از آنکه تاریخ فراموشکار نیست و مردم حافظه خوبی دارند.

این کلیپ صوتی در حالی پخش می شود که چندی پیش حکمتیار با فرستادن نامه ای از دونالد ترامپ رییس جمهور منتخب امریکا خواسته بود تا پس از رفتن به کاخ سفید، سربازان امریکایی را از افغانستان خارج کند. این فرد کثیف و جنایت گستر هنوز پا های نحس و خون آلودش به کابل نرسیده، گمان میکند همه کاره است و از مخفی گاه خویش که برای امریکا کاملاً موقعیت آن معلوم است، می خواهد ارتباطات خود را با ترمپ برقرار کند. او گویا خواب ریاست جمهوری دیده است.

در حقیقت او تلاش دارد تا عساکر خارجی از افغانستان بیرون شود تا او بار دیگر جنایات خونبار و وحشتناک سال های ۹۲ تا ۹۶ را تکرار کند.

آقای حکمتیار خطاب به ترامپ گفته بود که ماندن سربازان امریکایی نه تنها سودی برای این کشور ندارد بلکه باعث ضرر برای مردم امریکا می شود.

این مغز مریض که گویا فکر میکند عقل عالم است، حالا حتی رئیس جمهور امریکا را هم می خواهد درس سیاست دهد.

آخر چشم سفیدی و دیده درائی هم حد و حدودی دارد!!!

به این فرزند ناخلف افغان باید گفت:

"تو برون در چه کردی که درون خانه آئی"